

אשריכם ישראל

משיחותיו של הרב שמעון גוטסמן שליט"א
מאמרים וסיפורים אקטואליים - ער"ח תמוז תש"פ

בעקבות המצב הכלכלי – עמ' 6

הכל מתוכנן מראש \ "מענק קורונה" אמריקאי \ המצב הכלכלי בערב
הגאולה \ מתי מקבלים ברכה

איך הבלגים מתמודדים עם הקורונה

המקומית והנהלת בית החולים הם הגיעו עם המנוף לתוך חצר בית החולים ומשם עלו במנוף לחלון בקומה הרביעית שם היה מאושפז אותו יהודי, ודרך החלון הסגור הם שימחו וחיזקו אותו, כאשר במשך השעה הראשונה בני משפחתו עלו בזה אחר זה במנוף, ובשעה השנייה עלו ידידיו מהקהילה, הדבר גרם לקידוש שם שמים גדול ושימח גם את החולים האחרים.

בין היתר סיפר אותו יהודי יקר כי בזמן שבבלגיה נספו בעקבות הנגיף כעשר אלף איש, לא ידוע על יהודים הנמנים בין המתים, דבר ממש פלאי, בפרט לאור העובדה שגם יהודים רבים

"מנוף השמחה"

מורי ורבותי, אחד הקוראים שיחיי הפנה אותי לשמיעת ראיון מיוחד שנערך בקו המידע של משרד הבריאות לציבור החרדי, הם ראינו יהודי יקר המנהל ארגון ענק בבלגיה של חסד ורפואה, אותו יהודי סיפר בין היתר שבתקופה הזאת הרשויות בבלגיה לא מתירות כלל כניסת אורחים לשטח בתי החולים, ולכן הם חיפשו דרך יצירתית לשמח את אחד החולים שהיה זקוק לחיזוק, הם השיגו יהודי שבבעלותו מנוף גבהים אשר ניאות להשאיל את המנוף לשעתיים, וכך לאחר קבלת רישיונות ואישורים מהרשות

"אהבת ישראל" בחינם

התפעלתי מאוד מדברים שהביא הגה"צ רבי מנשה ישראל רייזמאן שליט"א אודות הרה"ק ה"אהבת ישראל" מויזנץ זצ"ל. ה"אהבת ישראל" היה אומר שמיום שהושיבוהו על כסא האדמורו"ת קיבל על עצמו שלא לראות בחסרונות ישראל. ופעם אחת ראה אחד מחתניו של ה"אהבת ישראל" איך שהוא מקרב יהודי מחלל שבת ואיש גס מאוד שהיה מותר לשנאותו על פי ההלכה, ושאל אותו חתנו הרי הגמרא בפסחים אומרת שמותר לשנוא איש כזה? והשיב לו: "קדש עצמך במותר לך"...

ה"אהבת ישראל" זצ"ל היה אומר: "מוטב להכשל מאה פעמים באהבת ישראל בחינם מלהיכשל פעם אחת בשנאת ישראל בחינם". הבנתם את העניין? אדם אומר לעצמו: מה? אני יאהב את פלוני? הרי הוא רשע! כל כך מהר הוא מחליט שפלוני רשע, אבל עדיף להיכשל באהבת חינם מאשר להיכשל בשנאת חינם. כי מי יודע, אולי בכלל הוא לא כזה "רשע" כמו שנראה לך, ואין לך מה לדאוג, משמים לא יענישו אותך אם תיכשל באהבת חינם...

נדבקו בנגיף, אך ברחמי השם הם הבריאו. מיודענו סיפר שבקהילה רווחת ההרגשה שרק בזכות האחדות הם זוכים לנס שכזה, כי כל היהודים בבליגיה מאחודים ומנהלים חיי קהילה בערבות וכבוד הדדי, על אף חילוקי העדות והמנהגים וכדומה. וכידוע אין כלי מחזיק ברכה יותר מהשלום. כמה כדאי שנלמד מהבלגים לכבד גם את בני הקהילות האחרות שאינם מ"אני"ש"ש... גם אם יש להם הנהגות אחרות, וגם אם יש להם מנהגים אחרים...

המחיצה השקופה

אני נזכר בחידוש נפלא שחידש כ"ק האדמו"ר מקאליב זצ"ל בהקשר לקריעת ים סוף, חידוש אשר מסמל את אישיותו המיוחדת והרב גוונית. שכידוע בקריעת ים סוף נעמדו לישראל שנים עשרה שבילים כשביניהם מחיצות של מי ים שעמדו לגובה, אמר האדמו"ר שדבר זה מרמז לנו שהקב"ה רוצה שנשמור על הדרך המיוחדת לנו בעבודת השם, הדרך של השבת שלנו, אך זאת בתנאי שהמחיצה ביננו לבין השבטים האחרים – הקהילות האחרות תהיה מחיצה שקופה דרכה ניתן להסתכל בהערצה על הקהילות האחרות, לכבד את כולם, וללמוד מכולם דברים טובים.

איך נמצא הגנב

זהו אם כן הרגל נפלא, לחפש לראות רק את הטוב שבכל יהודי, מה שיביא אותנו גם לאהבת כולם. וכפי שקראתי סיפור נפלא בקונטרס "מאמרי חיזוק" (גליון רטז). מעשה שהיה אצל הרבי הראשון מבעלזא זצ"ל, שנה אחת לפני חג השבועות הגיע להסתופף בצילו מלמד צדיק שהיה עני ואביון, אותו מלמד יצא מביתו למשך מספר שנים ברציפות בכדי לעבוד כמלמד ולהביא פרנסה לביתו, כעת הביא איתו המלמד סכום כסף גדול שצבר במשך כמה שנים, הוא הגיע לבעלזא לחג השבועות, והתכוון לנסוע אחר החג אל ביתו, שם ישמחו בני הבית על חזרת אביהם כשבאמתחו כסף שצבר לפרנסת המשפחה ונישואי הילדים. המלמד הלך לישון בבעלזא וכשקם גילה שכל כספו נעלם... מרוב צער ובהלה הוא פשוט התעלף רח"ל, ניסו להעיר אותו אך כשנזכר באבידת הכסף נתעלף בשנית, כך חזר על עצמו הדבר מספר פעמים, והגיע המצב לפיקוח נפש.

כששמע זאת הרבי מבעלזא הוא הורה לגבאי שלו לעשות הכל בכדי למצוא את הגניבה ולהשיבה למלמד. הגבאי הסתובב בין הקהל הגדול שהגיע לבעלזא, הוא חיפש מי מבין

האורחים יכול להיכשל במעשה שכזה, ונחו עיניו על אחד האנשים שבאמת לא היה "צדיק גדול", הגבאי ניגש אליו ואמר לו: "קיבלתי מידע שאתה עומד מאחורי הגניבה, יש לך שלושה ימים להתארגן ולהחזיר את הכסף! אם הכסף לא יושב רע ומר יהיה גורלך", הלה שבאמת לא היה הגנב ניסה להכחיש כל קשר לגניבה, אך כל זה לא עזר לו.

כשראה מיודענו את עקשנותו של הגבאי, הוא הבין שאין לו ברירה, ואם ברצונו להינצל מהגבאי עליו למצוא בעצמו את הגנב האמיתי. לכן הוא פנה לאחד הצדיקים שבאו להסתופף אצל הרבי מבעלזא, הוא ידע שלאותו צדיק יש "רוח הקודש", ולכן הוא חיפש תחבולה איך להוציא ממנו את פרטי הגנב. וכך הוא אמר לו: זה זמן רב שאני רוצה לזכות לשמש תלמידי חכמים, אשמח אם כבודו יאפשר לי לזכות לשמש אותו, אני ינקה את האכסניה שלכם, יבשל ויארגן הכל, כך תוכלו לעסוק בעבודת ההכנה לחג השבועות בישוב הדעת... הצדיק ניאות לקבל את ה"שמש" החדש והלה החל לקנות את אימונו, עד שמפתחות האכסניה כבר היו בידיו.

שעת תפילת מנחה התקרבה, הצדיק רצה לצאת מהאכסניה

את זהותו", הרבי אמר לו: "אני מצווה עליך לומר לי מי הוא אותו צדיק, ואני מבטיח לך שלא תינזק מכך, ולא יהיה עליך קפידה". מיודענו גילה לרבי את זהות הצדיק הנ"ל, וכעת ביקש הרבי שיזמינו את הצדיק לחדרו. כשהגיע הצדיק אל הרבי שאל אותו הרבי איך ידע מי הגנב, והוא נאלץ להודות שמחוסר ברירה השתמש ברוח הקודש לאיתור הגנב. אמר לו הרבי: "תדע לך שגם אני כשהייתי צעיר הייתי רואה ברוח הקודש על יהודים שעברו עבירות, אך הבנתי שרצון אבינו שבשמים הוא שנידבק במידותיו של 'לא הביט און ביעקב', ולכן התפללתי הרבה להשם יתברך שלא אראה בעוונות ישראל, בכדי שאוכל לראות אך טוב בישראל. ואני מציע לך שגם אתה תתפלל לאבינו שבשמים שתזכה להיות בבחינת 'לא הביט און ביעקב', עד שאפילו עם הרוח הקודש תהיה כל כולך בבחינת היכל הזכות".

את הסיפור הזה סיפר הגה"צ רבי צבי מאיר זילברברג שליט"א כשהוא מסיק מכך שעדיף לא לראות דברים רעים גם אם הם יכולים להביא לתוצאות מאוד חשובות, כי מי שכבר רואה דברים שכאלה לפעמים הוא חייב לומר אותם לצורך הצלת נפשות ולתועלת, אך עדיף מראש לא לראות

על מנת להתפלל, אך הוא לא הצליח לצאת מהדירה, הדירה הייתה נעולה, והמפתח אצל ה"שמש", ה"שמש" הסביר לצדיק כך: "לצערי חושדים בי שגנבתי את כספי המלמד, אין לי ברירה אלא להכריח את כבודו לגלות לי מי הוא הגנב האמיתי, כל עוד שלא תאמרו לי מי הגנב לא אתן לכם לצאת מהאכסניה, אפילו אם כבר יעבור חג השבועות!". הצדיק ניסה להתכחש לעובדה שהוא בעל "רוח הקודש", אך הלה לא וויתר, ובסופו של דבר מחוסר ברירה, ובפרט שיש בדבר הצלת נפשו של המלמד, הוא ניאות לומר למיודענו את שמו של הגנב האמיתי, כשהוא מוציא הבטחה ממיודענו שלא יגלה לאיש איך נודע לו מי הגנב.

ה"שמש" החשוד עידכן את הגבאי של הרבי שאמנם אינו הגנב אך מצא את הגנב האמיתי וציין בפניו את פרטי הגנב. הגבאי פנה כעת לגנב האמיתי והצליח להוציא ממנו את כל הכסף. כששמע הרבי שהכסף חזר למלמד הוא שאל את הגבאי איך מצא את הגנב? הגבאי סיפר את השתלשלות העניינים, הרבי הורה לו לקרא למיודענו ה"שמש" החשוד לשעבר, הרבי שאל אותו איך ידע מי הגנב? והוא השיב: "חקרתי צדיק אחד עד שאמר לי את פרטי הגנב, אך הוא חייב אותי לא לגלות לאיש

דברים שכאלה. כי יותר יש נחת לקב"ה מזה שרואים רק דברים טובים על עם ישראל.

אוהב ימים לראות טוב...

עצה טובה שתעזור לנו להתרגל לראות רק טוב אצל הזולת היא להשתדל לא לספר דברים רעים שראינו, אפילו כשלא מדובר ב"לשון הרע" וכגון שלא מזכיר שמות בסיפורו. פשוט להימנע מלדבר דברי ביקורת וכל שכן זלזול כאשר אין בזה תועלת.

שימו לב, כשאנו רואים דבר שלילי חוש הביקורת שלנו מתעורר והמחשבה הראשונה שעולה לנו בראש היא: אני חייב לספר לכולם בזעזוע את מה

שראיתי... אך אם הוא יתרגל לא לספר את מה שראה כבר ייצא לו החשק מכל המבט השלילי הזה כלפי הזולת.

ומצאתי לזה רמז בדברי דוד המלך ע"ה בתהלים: "מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב" – מי שרוצה לראות כל הזמן רק דברים טובים מה יעשה? "נצור לשנך מרע", ובזכות שתישמר מלדבר דברי גנאי תזכה לראות רק דברים טובים.

יזכנו בורא עולם שנראה כל אחד במעלת חברינו ולא בחסרונם חלילה, ונוזכה לאחדות ואהבת ישראל, ולגאולה שלמה במהרה בימנו.

מספרים על מלמד תינוקות שתלמידיו לא התנהגו כנדרש, והוא בישר להם שמחר יקבלו עונש חמור, הם יאלצו לקום מוקדם וללכת איתו למסע מפרך ומתיש של כמה שעות בהרים וגבעות, התלמידים רטנו והתבכיינו על העונש החמור, אך נאלצו לקבל עליהם את העונש. המסע היה באמת מפרך ומתיש, ובכל רגע הם התחננו למלמד שלהם שיואיל לוותר על העונש הקשה, אך רק לאחר שלוש שעות המסע הסתיים. התלמידים למדו את הלקח והחלו להתנהג כנדרש, לאחר זמן מה בישר להם המלמד שהוא הכין עבורם הפתעה מיוחדת כהוקרה על התנהגותם, ומחר הוא ייצא איתם לטיול – מסלול ארוך של שש שעות במדבר יהודה, הם יאלצו לקום באמצע הלילה ולהתארגן לנסיעה, התלמידים שמחו והודו למלמד על המחווה. המסלול אמנם היה קשה ומפרך, אך הם התענגו על כל רגע של טיול ולא פסקו מלהודות למלמד שלהם. כשהסתיים המסלול שאל אותם המלמד: הלא לפני זמן מה עשינו מסלול דומה ואף קצר יותר ולרגע לא פסקתם מלהתלונן ולבקש שהמסע יסתיים, ומה נשתנה היום שאתם כל כך נהנים מהמסלול? התלמידים היו המומים ובאמת לא מצאו הסבר לתופעה, עד שהמלמד הסביר להם: בפעם הקודמת הכנתי אתכם ל"עונש", כך כל המבט שלכם היה כאל עונש, ומי נהנה מעונש?? אך היום הכנתי אתכם לטיול, וכך גם אתם הסתכלתם על המסע הזה. לא יאמן כמה הכל תלוי במבט, והדבר בידנו להסתכל על עמלה של תורה וקיום המצוות כאל "טיול חוויתי" נפלא ומתוק...

בעקבות המצב הכלכלי

הכל מתוכנן מראש

אתם בוודאי מסתקרנים לשמוע את הסיפור, אז עכשיו אספר לכם אותו. לפני שנים רבות גר בצפת יהודי תלמיד חכם אשר עסק בתורה במסירות מתוך הדחק, לימים הגיעו שלושת בנותיו לפרקו, אולם עקב מצבו הכלכלי אף הצעת שידוך רצינית לא עמדה על הפרק. הרבנית שלו ביקשה ממנו שישע לחו"ל לזכות נדיבי עם במצות "הכנסת כלה", מיודענו לא שש על הרעיון, לדעתו מה שמגיע לו יגיע עד אליו ואין צורך לשוטט בחו"ל, אך גברה עליו דרישתו של הרבנית ובכדי לכבד אותה הסכים להפליג לחו"ל, אך החליט שלא ילך להידפק על דלתי עמך בית ישראל לקבץ נדבות, אלא רק ייסע אל גדולי האדמו"רים ויבקש את ברכתם, ואם הם יחליטו להורות לתלמידיהם לעזור לו הוא ייקח את נדבתם, ובמידה ולא, הוא ישוב ארצה ללא השתדלות נוספת.

הוא יצא למסע הארוך, ולאחר תקופה ממושכת וטלטלות רבות הגיע לחצירו של הרה"ק רבי ישראל מרוז'ין זצ"ל, הרבי מרוז'ין שמע את מצוקתו והורה לו לנסוע אל הרה"ק רבי דוד מזאבליטאב זצ"ל כשהוא מפקיד בידו כסף להוצאות הדרך. הוא לא הבין מדוע דווקא הרבי מזאבליטאב יוכל

חברים יקרים, אפתח בסיפור מדהים שהתרחש עימי לאחרונה. יום אחד הגעתי אל ה"כולל" כשעה לפני הזמן, אלא שהמקום היה סגור, המפתח לא היה עלי, ואף לא מכשיר סלולארי, לא היה לי מושג עוד כמה זמן איאלץ להמתין בחוץ... משמים דאגו מבעוד מועד שימתין לי שם כסא, כך לפחות יכולתי לשבת. ספרים לא היו שם, נזכרתי שבכיס חליפתי מונח הקונטרס "מאמרי חיזוק" ובכדי לנצל את הזמן קראתי בו. קראתי שם סיפור מדהים ומחזק מעניין הוצאות "הכנסת כלה", והפלא הוא שאיך שסיימתי לקרא את הסיפור עבר לידי יהודי יקר ומשום מה הוא התבטא בפני שהוא טרוד כעת בעניין "הכנסת כלה", אמרתי לו: "הרגע בדיוק סיימתי לקרא סיפור בעניין זה, אם תרצה אספר לך", הוא שמח לשמוע את הסיפור והתחזק מאוד מהמסר שלו, **ותוך כדי שסיפרתי לו הגיע אחד האברכים ופתח את הדלת...** זה היה כל כך מוחשי שמשמים עיכבו אותי מאחורי הדלת בכדי שאקרא את הסיפור הזה ואף אפגוש באותו יהודי ואזכה לחזק אותו. הודו להשם כי טוב.

לעזור לו יותר מהרבי מרוזין אך לא שאל שאלות ויצא לדרך.

כשהגיע אל הרבי מזאבליטאב זצ"ל וסיפר לו את מצבו אמר לו הרבי: "הישועה ממתינה עבורך בפרימישלאן", הרבי הורה לו שישע אל הרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן זצ"ל והפקיד בידו כסף להוצאות הדרך. כשהגיע לפרמישלאן היה מצבו הכלכלי של הרה"ק רבי מאיר ממש לא קל, ולכן הגבאי שראה את מיודענו שנראה לפי בגדיו כאחד שבא לבקש נדבה הוא לא נתן לו להיכנס אל הרבי, ביודעו שאם רבי מאיר ישמע את מצוקתו הוא ייתן לו את כל אשר יש לו, על אף שלא יישאר לו כסף לקנות לחם... כשראה מיודענו שלא מתאפשר לו להיכנס אל הצדיק, הוא החליט להישאר זמן מה בעיר ולשקוע בלימוד התורה ואם לא יתקדם דבר הוא ישוב לארץ ישראל ללא השתדלות נוספת.

עברו מספר ימים ורבי מאיר זצ"ל קרא לגבאי ואמר לו: "מאיר מרגיש שיש בעיר קדושת ארץ ישראל, תבדוק אולי הגיע לכן תלמיד חכם מארץ ישראל". הגבאי יצא לדרך ושוטט ברחבי העיר לחפש יהודי מארץ ישראל, אך לא מצא אחד שכזה, לאחר שעות ארוכות כשכמעט התייאש מלמצוא את מבוקשו הוא פגש בעגלון

שסיפר לו כי הביא לעיר לפני זמן מה יהודי מצפת שכל הדרך עמל על התורה, וכעת הוא יושב ולומד בבית מדרש קטן בפאתי העיר. הגבאי הלך לשם פגש את מיודענו ואמר לו שרבי מאיר קורא לו. **כשהגיע היהודי אל רבי מאיר, אמר לו רבי מאיר: "אני ממתין לך כבר שמים רבות!** תדע לך שעוד לפני שנולדה בתך הראשונה כבר גזרו בשמים שאני אשלם על הוצאות נישואי שלושת בנותיך, ולכן במשך שנים צברתי כסף בשק מיוחד עבורך", רבי מאיר הגיש לו את השק בו הצטברו כאלף רובל, סכום עתק שהספיק בשפע להוצאות נישואי שלושת הבנות, שזכו לשידוכים טובים. ושוב הוכח עד כמה הקב"ה עושה אתנו בבחינת "שעשה לי כל צרכי", ומבעוד מועד הוא מכין עבורנו את כל צרכינו, גם כשנדמה לנו שלכאורה "כסף מנלן?" הכסף שמור עבורנו ויגיע אלינו בעתו ובזמנו בדרכיו המופלאות של אבינו מלכנו.

"מענק קורונה" אמריקאי

וכפי שסיפר לי אחד מקוראינו היקרים, שלאחרונה בעקבות התפשטות הנגיף הוא עבר עם משפחתו תקופה כלכלית לא פשוטה, אך בס"ד הם הצליחו "לסחוב" ולהסתדר עם כסף שהיה שמור אצלם בצד, אך באחד הימים

וכבר אמר הרה"ק רבי שלמה מזועהיל זצ"ל בזמן השואה האיומה רח"ל שבתחילה נגזירה גזירת כליון גם על יושבי ארץ ישראל רח"ל, אלא שבארץ ישראל החליפו משמים את הגזירה הזאת בגזירה אחרת, שיהיה קשה להשיא את הבנים, עקב המצב הכלכלי ("אגרות הדרכה" תוא"י מכתב י"ד). כך שעם כל הכאב והקושי שבמצב הכלכלי, צריך גם להודות לה' יתברך על שברחמי המרובים החליף לנו גזירת כליה בגזירה כלכלית. עוד אמר רבי שלמה מזועהיל זצ"ל בתקופת התפתחות ענף היהלומים בארץ, שרבים נהרו למקצוע עבוד יהלומים, וגם בני ישיבה רבים לא עמדו בפיתוי בשעה ששררה עניות גדולה ורבים יצאו לעבוד ביהלומים, אמר אז רבי שלמה שבזמן המשיח יהיה "בירור" - מי יישאר בלימוד התורה, ושעתה הוא זמן משיח! (מובא בספר "צדיק יסוד עולם" ח"ב עמ' 77).

ודבר מבהיל אמר המגיד מקאז'ניץ זצ"ל בשם מרן ה"בעל שם טוב" זצ"ל (הובא בספר "עטרת מנחם") שקודם ביאת המשיח תהיה השפעה גדולה בעולם, ויתעשרו אחינו בני ישראל, וירגילו את עצמם בהוצאות מרובות בהנהגת ביתם, וישליכו מידת ההסתפקות במוטע, ואחר כך יבואו שנים רעות, וחסר, ודחקות הפרנסה, ועניות

הכסף הזה אזל והוא לא ידע מהיכן יקנה לחם במכולת... ובדיוק באותו היום הגיעה אליו מעטפה עם מענק קורונה מטעם הממשל האמריקאי (הוא גר בישראל אך בעל אזרחות אמריקאית), היה שם שיק של יותר מאלף דולר... מיודענו בכלל לא ציפה למענק שכזה, מכיוון שבכלל לא הגיש בקשה לקבלת מענק. התברר שאחותו מחו"ל הגישה עבורו בקשה שכזאת והשאירה את זה כהפתעה. הוא התקשר לאחותו להודות לה והיא אמרה לו: מה? רק עכשיו המעטפה הגיעה? כבר חודשיים אני מחכה לטלפון הזה...", התברר שכבר לפני למעלה מחודשיים הוגשה הבקשה ורק משמים המעטפה התמממה והגיעה בדיוק בזמן המתאים.

המצב הכלכלי בערב הגאולה

כמעט כולם מתמודדים בתקופה זו עם מצב כלכלי לא פשוט בכלל, ולצד הביטחון בהשם והאמונה שתשובה תפילה וצדקה בכוחם להעביר את רוע הגזירה, יש לראות במצב הזה נחמה, כי זה ממש מסימני הגאולה, ואביא לכך כמה וכמה ראיות. ראשית כל כידוע המשנה אומרת בסוף סוטה שלפני הגאולה היוקר יאמיר וכו' שבערב הגאולה יהיה קושי גדול בפרנסה.

שהגזירות הכלכליות שגזרו על עולם התורה ומצבם הדחוק של עמלי התורה הרי הם מקרבים את הגאולה, ויש לשמוח בהם (ספר "סברי מרנן" ח"א עמ' תקלב).

ואמר הרה"ק ה"חידושי הרי"ם" זצ"ל: "ענין אריכות הגלות כל כך, אולי משום שחשוב מאד בשמים לימוד התורה בזמן הזה, שהוא בקושי ודוחק גדול ועול פרנסה המטרידים את האדם" (שש"ק ח"ב קעו).

מתי מקבלים ברכה

נסיים בסיפור מכוחה של תפילה, שכן תפילה יכולה תמיד לשנות את הגזירה, ופעמים רבות השם יתברך רוצה להשפיע עלינו שפע גדול והוא ממתין רק שנבקש, "הרחב פיך ואמלאהו", (הסיפור מובא בספר "כי אתה עמדי" ח"ג). מסופר על הרה"ק רבי דוד מטאלנא זצ"ל שבאחת מנסיעותיו עצר באיזה פונדק דרכים ובקש להתאכסן שם, בעל הבית חרד לכבודו של הצדיק, ובקש מיהודי אחד שהתארח אצלו שיפנה את חדרו לכבוד הצדיק. אותו יהודי הסכים ומתוך סקרנות נעמד לעקוב אחרי הרבי מטאלנא. עקב אותו יהודי ושם לב שכל אחד שנכנס אל הרבי כשהוא עצוב יצא כשהוא שמח. לאחר מספר ימים, שמע את בעלת הבית אומרת לבעלה, הנה עברו ימים מספר, כל

גדול בעולם, וכבר לא יהיו רגילים במידת ההסתפקות, וצרכי עם ישראל יהיו מרובים, ולא יהיה להם מקור לפרנסה כפי הצטרותם, וזאת יהיה חבלי משיח. וכעין זה מובא שהרה"ק מאפטא זצ"ל אמר בשנת תקפ"ה כשנתיים לפני הסתלקותו בסעודת "זאת חנוכה", שהס"מ התיישב מה יעשה לבי ישראל קודם ביאת המשיח, והוסיף: אף על פי שבשעה שאני אומר לכם זאת אין רואים את דרכו החדשה, אך אני רואה שכן יהיה בדור האחרון, הס"מ החליט לתת לבני ישראל שפע רב, מי שהרוויח עשר ירויח מאה, וממילא יתחילו לחיות באופן מרווח מאוד, וממש לפני ביאת המשיח יקח הס"מ את השפע, וכיוון שהתרגלו להרווחה גדולה יהיה דחקות בפרנסה לפי ההרגל שלהם, ועד מצב של איש את רעהו חיים בלעו. והוסיף, שאז יראו שכל מי שסר מדרך ה' הוא ממשך להצליח, ומי שירצה להחזיק באמונה יצטרך להחזיק בשני ידיו בחרב פיפיות... (מובא בספר "כי אתה עמדי" ח"ה עמ' כה).

וכבר כתב הגר"א זצ"ל (בזה"ק פרי אחרי מות) שהשכינה זועקת על גודל הדחקות והעניות שיהיו ללומדי התורה בעקבתא דמשיחא. ואמר ראש ישיבת חברון הגאון רבי דוד כהן שליט"א שלאור דברי אדונו הגר"א אנו למדים

את הדברים הנשמעים כחלום לא מציאותי, לא מבין דבר, וכי בשביל חלומות כאלו יש לשלם ארבע מאות זהובים!?

עברו מספר שנים, אותו יהודי הזדמן שוב לאותה עירה, ולשאלתו היכן הפונדק, ענו לו: היה פעם משהו כזה, היום עומד שם בניין גדול, עם חניון שלוש מאות עגלות, עם טחנת קמח גדולה ועוד ועוד. דבור אחד לא שב ריקס. אותו יהודי כבר לא היה יכול יותר, ראה כי יש כאן דברים שמימיים, ולכן החליט שהוא חייב לנסוע לטאלנא להבין מה היה כאן. כשהגיע לטאלנא, הכיר אותו הרבי מאותה אכסניה, ולתמיהתו, ענה הרבי: דע, כי לאותו בעל הבית נקצבה עשירות גדולה, אלא שמאחר והיו לו את הארבע מאות זהובים, לא התפלל אף פעם מעומק הלב על פרנסה, תמיד סמך בלבו על אותם זהובים. גם כשנקלע מעט לקשיים, היה מתנחם וסומך על אותם זהובים, ולא התפלל על פרנסה מקירות הלב, ומתוך כך השפע לא יכול היה לרדת אליו. על כן ראיתי כי אין עצה אלא לקחת ממנו את כל כספו שחסך לעצמו, ועל ידי כן יוצרך להתפלל מעומק הלב על הפרנסה, וממילא יוכל לזכות באותה עשירות שנקצבה לו...

יזכנו השם יתברך להתפלל תמיד מתוך תלות מוחלטת בקב"ה, ושנוכח כבר לראות בנחמה וגאולה שלמה, אמן.

בני העיר כבר הזכירו את עצמם לפני הצדיק, ורק אתה עדיין לא נכנסת, כדאי שתכנס לקודש פנימה ותבקש ברכה לפרנסה.

בעל הבית נכנס, הרבי קבל אותו בכבוד, הודה לו על האכסניה, ואז פנה בעל הבית והזכיר את עצמו לפרנסה. והרבי ענה לו: "אם תביא ארבע מאות זהובים תקבל ברכה". היהודי בחוץ שומע ולא מאמין, ארבע מאות זהובים לא פחות ולא יותר עבור ברכה לפרנסה? ועוד אחרי כל החסד והטרח שטרח בעל הבית עבורו?! בעל הבית בקש מהרבי רשות להתייעץ עם בני ביתו, יצא את החדר, ולאחר מספר דקות של התייעצות שומע את בעל הבית אומר כי ארבע מאות זהובים הם כל הרכוש אשר צברו לעת מצוא ואיך יתנו את כל כספם?! אולם בעלת הבית אשר אמונתה הייתה תמימה יותר, ענתה לו, אף על פי כן, אם הרבי מבקש לא מסרבים. ואכן הוא ניגש אל הכספת הוציא את כל כספו ארבע מאות זהובים, נגש שוב אל הקודש פנימה והניח הכל על השולחן.

הרבי קם ממקומו, יצא עם בעל הבית את החדר, והראה על הרחבה שלפני הפונדק ואמר לו: כאן אפשר להרחיב ולעשות מקום חניה לשלוש מאות עגלות! וכאן בצד פלוני יש מקום לבנות טחנת קמח גדולה! ועוד ועוד. והיהודי שומע

קו החיזוקים "אשריכם ישראל"

מאת הרב שמעון גוטסמן שליט"א

077-260-9134

לתגובות \ להזמנת הרצאות

ניתן להתקשר (בשעות הבוקר והערב): 08-9743208

ניתן לקבל את העלון בדוא"ל:

089743208A@gmail.com

הגיליון מוקדש לעילוי נשמת

מו"ר הגה"צ רבי נסים ב"ר שלמה ורחל מויאל זצוק"ל

והאדמו"ר הרה"ק רבי ישראל ניסן בהרה"ק רבי דוד משה זצוק"ל

והאברך הרב בנימין זאב ז"ל בן יבלחט"א הרב ברוך מרדכי הי"ו

ולהבדיל, לזכות אברהם בן מרים וכל משפחתו שיחיו,

בבריאות, נחת, הצלחה, וכל הישועות

ולרפואת אליהו בן רחל בתושח"י

ניתן לתרום לזיכוי הרבים בכל עמדות 'נדרים פלוס' – שלוחת
"אשריכם ישראל" [קרן מס' 3331] התרומות מוכרות לצורך מס. או
בפל': 052-7608955 [נא להשאיר הודעה]

הופיע בס"ד

326 עמודים

להזמנות: 08-9743208